

Ese de trei ori in septemana: Mercuri-a,
Vineri-a si Dominica, candu o cola intru,
candu numai diumetate, adica dupa momentulu
inopregiurailoru.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	7 fl. a. v.
" diumetate de anu	4 " " "
" patraiu	2 " " "
pentru Romania si Strainetate:	
pe anu intregu	15 fl. v. a.
" diumetate de anu	8 " " "
" patraiu	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespu-
ndinti a-i nostri, si d'adrepulu la Redactiune:
Stadt, Wallfischgasse Nr. 8, Mezzanin, unde
sunt a se adresa si corespunderile, ce privescu
Redactiunea, administratiunea sau speditura;
cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele
anonime nu se vor publica.

Pentru anuncii si alte comunicatiuni de inte-
resu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie,
repetiile se facu cu pretiu scadutu. Pretulu
timpului este 30 cr. pentru una data, se
antecipa. Speditura: Schullerstrasse Nr. 11
unde se primescu insertiuni.

Viena 12/24 maiu.

S. serbatori s'an ingrigitu ca diet'a Ungariei s'aiba repausu cam pana la finea acestei lune. Numai ingrigitu pentru asecurarea natiunalitatei nostre n'au repausu, ele n'au potutu ave inca serbatori d'un'a mia d'ani si mai bine, neci prospecte n'avemu ca temerile nostre se vor molcomi. —

Diplomat'a nu sciù inca alege intre congresu, seu resbelu. Pana alalta-ieri se afirmã ca Prussia si Itali'a s'ar fi obligatu a nu atacã, pana nu va cadã proiectulu congresului. Optimistii erau si mai curagiosi cu afirmatiunile lor, pretindendu a sci ca s'a statoritu si programulu, s'a datu si invoirea Austriei. Dar unu telegramu de la Paris, fece capetu combinatiuniloru, insciintiandu-ne ca Austri'a nu si-a datu invoirea, ma si proipectarea oficiale a congresului numai astadi va plecã de la Paris catra curtile respective.

Astfelu cestiunea congresului inainta fôrte incetn. Parerile, dorintiele si aspiratiunile ce domnescu la desclinitele curtii, imbracara caracteru cu multu mai pretensivu, de catu sã potemu asceptã de la congresu rezultate imbucurãtoarie.

Pre candu pentru pace sunt putiene sciri favoritiore, resbelulu se fãlesce cu multe. „N. Fr. P.“ afirma: „Inca putiene dile, si regele Prusiei Vilelmu va fi in mediloculu armatei sale, in resbelu contra Austriei. Se ascẽpta manifestulu regelui catra poporu.“ — Totu acest'a e intielesulu diuarielor de Berolinu d'in 21 l. e. ele ni spusera: „Se ascẽpta inca astadi ca regele sã subscrie manifestulu, ce se pãte considerã de inceputulu unoru evenimentu decisive, cari vor urmã rapede. Am ajunsu in presãr'a resbelului.“ — Totu acestã pareri le are si Itali'a. Diuariului „N. A. Z.“ i se scrie d'in Florenti'a cu datulu 16 l. e. ca se ascẽpta erumperea. Generalulu Lamarmora a dechiaratu reprezentantiloru poteriloru straine ca guvernulu italianu, daca pana in 20 l. e. nu va avẽ sperantia secura de predarea pacica a Venetiei, nu va mai ascultã alte suaturi, ci numai vãcea unanimã a opiniunei publice, ce pretinde a face capetu nesecuritatei, starei nesuferibile.

Intemparile de pana acum'a ne dovedira ca Prussia nu ascultã nici de suatulu neutraliloru, vina acel'a de veri unde. S'a incercatu regin'a Angliei a molcomi spiretulu belicu alu regelui prusescu, trimitiendu pre principele Ludovicu de Hessen, ca in numele ei sã-i vorbãscã de pace. Dara regele aflã cu cale nici a primu pe principele. Credemu ca totu asiẽ fara de rezultatu vor fi si dechiararile ce le fecere deputatii nemtiesci in dilele trecute, adunati in parlamentu la Francofurtu. Ei se dechiarã contra veri carui resboiu nemtiescu, si recursere la blastemurile natiunii, ca sã urmarãscã pre celu ce va instrainã catu de putinu d'in pamentulu Germaniei. — Intr'adeveru, daca pacea Germaniei ar depinde de la frase retorice, am potẽ fi securi ca dnii deputati o intemeiara. Dara lui Bismark

i pasa putinu de spresiunea opiniunii publice, dovedesce acẽst'a trecutulu lui intregu. —

Innalt'a Sa regãscã Carolu I, Domnulu Romaniloru, si-a ocupatu tronulu la care l'a chiamatu vãcea natiunii. Descriem acẽst'a mai la vale. Se ascẽpta ca conferinti'a de la Parisu sã recunãscã fãptele complinite, cãci nu pãte fi intentiunea ei a provocã turburari.

Seraci'a nãstra,

daca nu voiesce a se lasã de noi neci cu capu taiatu, celu putienu de s'ar face conservativa, dar nu vre, s'a luatu si ea dupa lume, e progresista, e liberala in foliulu seu, in catu de i-am traduce rol'a la politica, am potẽ dice cu dreptu cuvẽntu ca ea intrecc liberalitatea tuturoru partiteloru politice, cu cari Romanii au de a face. Acẽsta cerestantia ni impunã a grai erasi de obieptulu acest'a, a grai de tempuriu, cãci aici nu se pãte dice cumca celu ce vine in òr'a a unspredecã e primitu bine, tocm'a casl celu ce s'a infãtisiatu in a nãu'a òra. Daca pre terenulu materiale nu ne vom desceptã astadi, desceptarea de mane ne va face a ne spãriã de starea ruinata la care am ajunsu, a provocã astfelu suspinele nostre, pre candu vindecarea ranelor va fi cu multu mai grea. — Daca nu ne intristãm inca astadi de calea ce am apucãto, caus'a e ca inca nu o cunãscemu deplinu.

Pana acã am disu totu „starea nãstra materiala,“ dar candu acẽst'a e negativa, ca si-arc altu terminu, se numesce „seracia,“ in tocm'a precum candu e pozitivã se chiama „avere,“ „avutã.“ Deci ne rogãm sã ni se ierte smint'a ce am facutu, cãci de acum'a o vom numi cu numele celu adevãratu, i vom dice „seracia.“

„Lipsele,“ si „acoperirea lipseloru,“ sunt cele dõua rubrice principale de pre cari se mesura starea economica a natiuniloru si a tierelor. D'in aceste-a se pãte cunãscẽ cu securitate daca economi'a e buna, sãu e rea.

Natiunea ce despune de capitale mari de bani, intr'adeveru e avuta de prezentu, unu casu inse sãu dõua de nenorocire sãu neprecugetare, i potu smulge capitalele de'n mani, si natiunea seracesce. D'in contra, natiunea ce are in senulu seu toti fãptorii cari contribuescu la acoperirea lipseloru ei, nu pãte seraci; acesti fãptorii sunt garanti'a economiei bune si in venitoriu, casualitatea putienu i pãte striciã.

Vã sã dica, natiunea cu capitale e avuta de prezentu, dar n'are garantiã pentru casualitati si venitoriu, era natiunea ce are fãptorii numiti, e avuta astadi si are garantiã pentru venitoriu.

Sã ilustrãm asertiunea nãstra cu istori'a. Dupa descoperirea Americiei, scimn prẽ bine ca Spani'a se inavutise fôrte. Unu seclu, dõua, si de avut'a spaniãla nu „mai fu pomãna. I remase numai cenusi'a in vãtra: ingomfarea grandului spaniãlu. Òre de ce? Pentru ca poporulu spaniãlu si-aveã lipsele sale, era fãptorii cari sã le acoperem exist-

teau; manufactorii francesi dar mai vertosu ai Angliei acoperira lipsele Spaniei, ei stracorara in tierele respective avut'a spaniãla, si paresira tãrgurile nefericitei Spanie, candu nu mai gasiau niciu bunu de dusu in tier'a lor. — Spani'a nu sentã nefericirea la inceputu, pentru capitale se credeã desdaunata prin manufacture, dar candu aceste-a prin usu se consumara, i veni rondulu a se convinge cu amaru, ca trebue sã existe sciinti'a, ce va sã se numesca economiã.

Sã vedemu acã daca lipsele poporulu romanu, le acoperu totu fãptorii romani, si daca pre noi nu ne-a menitu cum-va sãrtea si neprecugetarea nãstra de a dã altor'a totu ce am castigatu?

In asta privintia trecutulu poporulu romanu, desã multu fatale, dar ni face lauda. Pana mai ieri alalta-ieri feme'a romana gatiã sumanulu (siub'a, tiundr'a) barbatulu, ea faceã ciãrecii, barbatulu se ingrigitã de materie, ce nu o cumperã de la straini. Caciul'a romanãca erã d'in mielulu turmei prasite de pecurariulu romanu. Numai la incãtãminte intreveniã dubariulu, dar pelea vitei erã de la Romanu. Pentru intrevenirea dubariulu Romanulu erã desdaunatu prin vendiarea produptelor ce le aveã de prisosu. Tãte vestimintele cele necesarie si de folosu in casa erau gatite de manile cele serguinciose a le tieranci romane, imbracamintele ei, a le barbatulu si a le copiiloru nu fura atinse de mani straine.

Astadi inse e cu totulu altminte. Romanulu lapedã caciul'a, o inlocu cu pelari'a ce o cumpera in tergu de la maestri de alte natiunalitati, — totu asiẽ fece si cu incãtãmintele, acã intrevine nu numai dubariulu ci si caltiunariulu, ambii pe spesele celui ce cumpera. — Sumanulu lui e inzestratu cu nisce panure ce nu le producu frabricanti romani, cãci acesti-a nu esistu. Era tieran'a romana redusã aptivitatea sa celu putienu la jumetate, cãci e multa pandi'a adusa d'in tergu, de securu nu de la fabricanti romani. — Astadi se ar inviã M. Opitz, si ar veni sã veda poporulu romanu, obieptulu Musei lui, de securu ar sterge notiã facuta despre carpe, carpiscule.

Èca cine acopere lipsele poporulu romanu, si unde canta sã se duca naturalminte banii castigati de sudãrea romana. D'acã e apriatu ceã ce am voitu sã demonstrãm, cumca seraci'a nãstra e progresista, cãci pre di ce merge totu mai multi straini contribuescu la acoperirea lipseloru nãstre.

Daca cumpera mai multu — vor dice unii — e dovãda ca acã are bani mai multi de catu in trecut. Asiẽ e, o dicemu si noi, pentru ca pretiulu lucrului s'a urcatu, prin ce Romanulu a dobanditu, dar daca acẽsta cercustantia precum si eliberarea bratielor lucrãtoarie, ambele le vom intrebuintiã numai in folosulu altor'a, in acestu casu avemu tendintie economice fôrte ratecite.

Nu pretendemu ca Romanulu sã nu cumpere ce i este de folosu, ci vremu ca vendiãtorii sã fie erasi Romani. Dar si in casulu acest'a sã se invetie a stimã mai

multu cele produse de elu, de catu cele cumperate.

S'ar insielã fôrte celu ce ar crede ca noi vremu straformarea principiiloru sistemiei mercantile, si apoi a le aplicã la natiune. Nu suntemu atatu de egoisti, neci nu potemu inviã sistem'a caduã inca de multa pentru slabitiunile ei, ci dorimu numai ca precum suntemu si noi reprezentati pre terenulu lipseloru, in tocm'a sã fimu si pre cel'a alu acoperirii lor; nu ca de prezentu, candu noi numai lipse avemu, era cei ce ni le acoperu sunt mai eschisivu straini.

Sã nu ne ocupãm numai totu cu politica, care astadi face atat'a sfara in tiãra, ci sã luãm in consideratiune tãte lipsele nãstre. — Intr'adeveru, candu barbatulu politicu vine ani spune ca spiretulu tempului pretinde indreptãrea egale a tuturoru natiunalitatiloru, si ca seclulu nostru are sã restituie pre omu in demnitãtea ce-i compete, individulu are sã fie autonomu in suer'a legiloru constitutiunali, cãci ce alta va sã dica cumca omulu e facutu de pre tipulu si dupa a-semenãrea lui Dãieu? s. a. Cauta sã marturisimã ca are dreptu, principiile i sunt salutãre, tintescu la fericirea genului omenescu, te inchini lor, mai alesu candu ti-arãta ca aceste principie si-au si eluptatu ici colã cate unu picu de validitate, prin ce te convingi despre poterea lor de viãtia.

Vine apoi barbatulu economiei, elu afirma: seclulu nostru e alu materialismulu. Asertiunea lui o basãza pre date, aretãndu multimea medilãceloru de comunicatiune: drumuri ferate, nãi, telegrafe, riuri curãtite, porturi, tratate comerciali, in fine miscamentulu generalu. Daca acã trãgi paralela intre asertiunile acestoru dõui òmeni, cauta sã marturisesci ca cestu d'in urma are mai multe dovedu intrate in fãpta.

Omulu nepreocupatu ascultandu si pre unulu si pre altulu, va conchide ca societatea omenescu e in era regenerarei generali, decãtrebue sã tãna socotãla de tãte ramurile societãtii pentru a nu-si siminti procedur'a sa, in tocm'a precum clãditãria tãne socotãla de consonantia tuturoru partiloru edificulu.

Astfelu avemu sã procedemu si noi la clãdirea edificulu starei nãstre venitiore, ca elu sã ni fie spre onãre in ordinea clãdiriloru altoru natiuni.

Dar spre acẽst'a se recere aptivitate si energia nãua, se receru alte tendintie economice, si mai pre sus de tãte alte morãvuri sociali in loculu neprecugetãrei de acum'a. — Se vom retornã curundu de pre calea apucata, ne vom mantui, la d'in contra nu preste lungu tempu istoriculu criticu ni va imputã era cumca pentru glori'a si fãptele maretie a le stramosiloru nostri, nu pãte fi satira mai mare de catu esistinti'a nãstra.

Vom atinge erãsi acestu obieptu, dupa ce ne mai ocupãm si de cele lalte cestiuni.

D'in Slavoni'a.

Avendu de a face in Slavonia am esperiatu, ca limb'a oficiãsa la tãte jude-tiele, dicasteriele, de susu pana josu, e

limb'a croata, si nici poména nu e de cea magiara.

In urmare a acestei esperiintie mi vine s' intrebu de fratii magiari, cari totu intr'un'a ni spunu, ca voescu a deslegá cestiunea nationalitatiloru, — ca daca in Slavoni'a, carea totu-si are o legatura milenara si istorica cu Ungari'a, nu pretindu introducerea si intrinseciunea limbii magiare in scolele si in de-regatoriile acestei tieri: cum si cu ce dreptu o pretindu ast'a fatia cu romanii d'in Ardealu, care de sute de ani n'a avutu nici o legatura cu Ungari'a? ma ce e mai multu: cum potu pretinde, ca chiar si credentiunile deputatiloru nemagiari d'in Ardealu s'e fie scrise in limb'a magiara?

Mi-se 'mpare, ca vin'a cea mai mare o porta deputatii romani, si magiarii, vedindu slabitiunea, nepotint'a si nesolidaritatea deputatiloru nostri d'in Ardealu, capeta d'in di ce merge totu mai mare curagiu la asemenea pretensiuni fatia cu romanii.

Ocsvay, unu deputatu magiaru d'in Ardealu, pretinse mai deunadi in sediint'a comisiunei pentru Uniune, ca Ardealulu in tota privint'a s'e se onésca, adeca s'e se contopésca in Ungari'a. Si pecandu si Secuii (ca magiari si unionisti) voira a sustiene pentru sine cate ce-va d'in drepturile lor garantate prin legile Ardealului — romanii nostri, cari ar trebui s'e duca rolu primariu in acésta comisiune, tacura ca pescele. Ei sunt indestuliti, si nu li trebeu nici chiar limba romanésca, cu atatu mai putienu ce-va autonom'a séu viétia nationala. Éca slabitiunea si nepotint'a deputatiloru romani! Dar' ei sunt totodata si nesolidari. Peste totu eu nu pricepu: cum au venitu 2—3 deputati romani la Pest'a d'in Ardealu, fara ca mai nainte s'e se fie svatnitu a casa cu cei-a-l-alti ca ce au de a face in aceste tempuri critice. N'ar fi fostu óre mai bine s'e se fie convoitu toti la unu programu, ce trebui s'e lu urmeze fie-care deputatu ardéleanu, de catu ast-felu a se compromite, si ce e mai multu: a nu aperi intretele romaniloru, a caroru mandatari sunt ei?

Grigiti Domniloru, ca la spatele Dvósera sta Clio, si va insemná in istori'a romaniloru tóte faptele Dvóstre fara partinere, si daca nu veti fi in stare a medi-

loci pentru ardeleni nici intrebutiarea libera a limbii ca tocmai in Croati'a si Slavoni'a: atunci pagin'a, unde va figurá numele Dvóstra in istoria, va fi mai negra de catu peccatulu!

Unu romanu.

Caransebealn 9 Maiu s. n.

Astadi avuramu aici ocaziune a serbá o solenitate pe catu de rara, atat'a marétiá si pompósa. Obiectulu au fostu santirea a dóue stindarde ostasiesci pentru cele dóue bataliune militari infintiate de nou ale regimentulu 13. de granitia. Pre la noua óre demanéti'a in piat'a de exercitiu erau adunate trei bataliune de militari, totu corpulu oficirescu cu generalulu in frunte asteptandu venirea D. oppu diecesanu. Ilustritatea Sa in omoforu sub baldachinu petrecutu de optu preoti imbracati in ornate bisericesci si insocitu de unu numeru mare de orasieni cu processiune intre cantari religiose veni la loculul menit, unde erá gatitu unu cortu cu cele de lipsa pentru plinirea cerimoniei. Dupa datin'a rituale se facu mai antai santirea apei, apoi Pre Santia Sa cu genunchii plecati ceti rogatiunea catra imperatulu cerescu, ca s'e tramita binecuvéntarea sa preste aceste stindarde si preste cei ce voru fi condusi de dencele, facandu-le invingátore de dusmani. Dupa acésta le-au stropitu cu agiasm'a ungen-du-le si cu untu de lemnu in semnulu pacii si alu invingerii, apoi se batura cuiele indatinate pe stindarde. Pre Santia Sa batu cele d'antai trei in numele tat. fiu. si alu duh. s. apoi generalulu in numele Maiestatei sale, carui-a au urmatu totu corpulu oficirescu batandu cate unu cuiu in numele mai multoru demnitari besericesci si ostasiesci, si a natiunei rom. ambele bataliune apoi depusera juramentulu dictatu de D. colonelu alu regimentulu. Finindu-se cerimoni'a ast'a d'in urma, Ilustr. Sa eppulu se sui pe o tribuna mai inaltata séu amvonu si rosti catra bravii ostasi o cuvéntare fórte energica, in curagiandu-i, ca daca ar fi vre o bataia, in aceea cu eroismulu stramosiloru celoru odinóra admirati de lume s'e se lupte, s'e tiens stindardele ca o santienia si amuletu de invingere, precum au fostu stindardele marelui Constantinu insemnate cu semnulu crucii prin care au invinsu pe contrariulu seu Liciniu, s'e le apere cu trupurile si viétia lor si pentru nici unu pretiu pana la picatur'a cea mai de pe urma de sange s'e nu le parasésca. Devis'a s'e le fie credint'a catra monarcu, amorulu catra patria si natiune, sperant'a tóta in Ddieu.

Démna de insemnatu e si scurt'a alocutiune a D. generalu Benko de Benkó prin carea au laudatu virtutea, eroismulu, bravura, loialitatea si neclatit'a credint'a a romeniloru militari catra patria si tronul. Laude, de care n'au mai auditu romanulu d'in gur'a nici unui barbatu de alta natiune. Credemu dar' ca pe catu va fi strabatutu la inima cuvintele cele

insuflátore de curagiu a le archiereulu, atat'a laudele si recunoscint'a de virtutea militare respicate de predisulu generalu vor fi facutu acea nobile impressiune in pepturile braviloru ostasi romani de granitia, catu vorosi si plini de insuflátore mergendu in contra inimiciloru cu barbat'a si abnegare de sine se vor luptá pentru aca scumpa treime pamentésca: natiune, tron, si patria; plini apoi de incredere despre reportarea unei gloriose invingeri se voru bucurá s'e si de norocósa rentornare la vétrele lor, dupa carea facandu-se demni de noua gratia a bunului Monarcu vor avé merifulu ca de aci nainte intre binecuvéntarile pacii d'in respectulu loialitatei tuturor romaniloru dile mai serine si mai fericite pentru natiunea romana vor infloí. — Ddieulu celu tare in resbóie cu bratiulu seu prépoternicu s'e-i conduca, s'e-i scutéscá si invingatori de dusmani s'e-i faca. Dupa amédi la dóue óre au urmatu la Ittea sa eppulu. prandiú stralucitu la care au participatu generalulu si oficirii preste 40 de persóne.

M. V.

Fenlacu 2 maiu v.

(Decursulu incuvisitiunei miste.) Descriu mai antai puseitiunea comunei nóstre. E asediata intre dóua monastiri, spre resaritu Hodosiulu la indepartare de jumetate óra, éra la apusu Bezdinulu, indepartatu de o óra. Are 2500 suflete, Romani si Serbi, cu trei parochii, anume: dóua serbesci si un'a romana; dar si acésta vacanta. Biserica e cea mai frumoasa in juru.

In 29 si 30 aprile se adunara toti indreptatitii la consultare in cas'a comunala, sub presidiulu dlui Ormos Zsigmond subcomitele Temisiórei. D'in partea Romaniloru fura in comisiune d. Meletie Dregheciu protopopulu Temisiórei, d. Atanasiu Ratiu advocatu consistoriale; éra d'in partea Serbiloru d. Jivcovici archimandritulu Bezdinulu si d. Georgiu Nicolici protopopulu Aradului. Desbaterile le incepú d. presiedinte, punendu intrebare poporulu adunatu: daca densii voiescu despartirea? la cara toti respusera: da! — A dou'a intrebare daca au ei vre unu dreptu eschisivu la beserica? Romanii loiali ca totdeun'a ar-tandu ca iubescu fratietatea, respusera ca toti au dreptu comunu la ea. Serbii d'in partea loru incercare a dovedí ca e dreptulu numai a lor, ca e zidita de Serbi s. a. ce inse nu pota documentá, deci cautara s'e taca.

Dupa aceste-a d. presiedinte spuse respicatu intielesulu ordinatiunei de la loculul inaltu: cumca majoritatea va dobandí beserica scóla, si sessiunile parochiali, éra partea in minoritate va primí despagubire in bani, amesuratu proportiunei dupa pretiurea acelor bunuri. Mai departe i provocá cu seriozitate, ca in linisce si ordine buna s'e vina pe rondul inseriere, alegendu doi Romani si doi Serbi cari sub decursulu inserierei s'e veghizez a sup'a declaratiuniloru. Se incepú consiererea,

la care erau de fatia si cei doi preoti serbi d'in locu, caror'a li e incredintata si administrarea veduvitei parochie romane, venindu rondulu la unu Romanu cu numele Josifu N. l'intrebá comisiunea: ce esti, Romanu séu Serbu? Romanu, fu respunsulu. — Voiesci s'e fi sub ierarchia romana? Voiescu domni mei, cu tóta inima si cu totu sufletulu, Ddieu numai asié s'e ierte peccatele, cáci de candu repausá preccatulu nostru celu romanescu, numai odata s'e rogatu rogatiune romanésca in beserica, si aceea am trebuitu s'o platescu mai antai. — Totu cam eu de aceste compliminte si-luá poporulu romanu remasu bunu de la preotii sei serbesci.

Resultatulu conscrierei fu preste 1700 de Romani, cam la 700 de Serbi. Indata se chiamara totu felulu de maestri, pretiurátote bunurile amintite, se dice ca facu sum'a de 27.000 fl. val. aus. Cu aceste-a se fini incuvisitiunea.

Serbii mai pretinsera s'e li se plátésca nisce scaune d'in beserica, la ce presiedintele respunse ca s'au pretiuitu tóte pana si mator'a si funile de la clopote.

Asi dice ca Romanii se bucura fórte, dar credu ca e de prisosu s'e spunu, on. cetitori vor fi sciindu.

Romania.

Bucuresci 4/16 maiu.

Principele Carolu de Hohenzollern-Sigmaringen alesu prin plebiscitu de Domnituriu alu Romaniei, la prochiamatu si camer'a la 1 maiu v. pentru a implini si formalitatile de prisosu, dicu ca éra de prisosu de óra-ce l'alesese plebiscitulu, camer'a inse privi la conferint'a de Paris, s'e-i previna scrupulositatea.

Éra téma aici ca intrigele straine vor face s'e cada tóte ce s'au facutu pana acum'a pentru consolidarea romanismulu intr' acestu statu, dar lauda lui Ddieu ca scapá tier'a acésta de o mare nenorocire. Daca nu se alegea Carolu acésta séu ori care altulu strainu, éra reu, fiindu ca vrasmasii seculari ai romanismulu voiau desbinarea si sfasiarea tierelor prin arbitrariulu de a alege casí pana acum'a principe pre acéla, care veniá la socotéla si interesulu vrasmasiloru limitrofi, si ast'a e caus'a refugiulu la principe strainu, pre care neci unulu d'intre neamici nu voiescu s'e ni lu dee. La acéstu principe a plecatu d. Brateanu, elu are s'e vina cu densulu pre atunci, pre candu acéla si-va tiené intrarea sa solenita in capitala ca domnu alu Romaniloru. Acésta sosire nu póte multu se intardia.

FOISIORA.

Ianosiu Craiu si Anuti'a.

I.

Dalb'a de maicutia
Catra-a sa Anuti'a,
Totu asiá graiá:
„Cá eu te voi dá
Si te-oi maritá
Dupa-unu purcarelu
Catu de prostanelu!
Mandr'a sa Anuti'a,
I dicea: „Maicutia!
Cá eu n'oi plecá,
Candu vá fulgerá
Porcii s'oru spariá
Si s'oru resfirá. —
Gradini voru stricá
Elu simbria-o-a dá
Stapani de-a 'mpacá —
Ci de-a fi s'e plecu,
Singura mi alegu,
Si-asteptu pana 'n Maiu
Dupa Ianosiu craiu, —
Cate sunt craiese
Tóte-su dómne-alese!
Maicuti'a graiá:
„Dara te voi dá
Dupa-unu vacarelu,

Catu de prostanelu!
Mandr'a sa Anuti'a,
I dicea: Maicutia!
Cá eu n'oi voi, —
Musc'a de-a vení
Vacele-oru sterni,
Simbria-i s'a-opri,
Elu n'a sci 'mpacá, —
Ci eu voi plecá
In lun'a lui Maiu
Dupa Ianosiu Craiu,
Tóte-su dómne-alese.
Cate sunt craiese!
Maic'a mai graiá:
„Dá-te-a maic'a dá,
L' unu pecurarelu
Catu de prostanelu!
— „Ba eu n'oi porni,
Cá lupi voru buf,
Turma-oru respandi
Reu s'a pagubí!
Ci eu voi porni
In lun'a lui Maiu
Dupa Ianosiu Craiu!
Cate sunt craiese
Tóte-su dómne-alese!
Maic'a i dicea:
„Cá si eu asiú vré
Dara n'oi avé
Breu d'auru curatu
Pentru Craiu innaltu,
Rochii de matasa
Pentru o craiesá,

Pintenei rotati
La nóe cumnati!
— Dulce maic'a mea!
Grije nu avé,
Candu ei m' oru vedé
Tóte le-oru seuitá,
Si m'oru sarutá!“

II.

Ianosiu audiá,
Si elu o inbiá
Bine o petiá, —
Mires'a-o ducea
Pana ajungra
L' o fantana mare
Si 'n medilocu de cale
Paltinu recorosu
La trupina grosu.
„Stai tu Ianosiu Craiu
Se dai fenu la cai,
D'in cea vedrisióra,
Se beu-otierisióra!“
Ianosiu i grai:
„Nu te cobori,
Nici te opinti,
Cá 'ti potu dá eu
Si d'in pumnulu meu!“
— „Bá, d'in pumnulu teu
Eu nu vréu se beu, —
Pute-a prau de pusical!“
— „Ti-oi dá dar' din plósica!“
— „Bá, nu-mi trebe mic
Cá pute-a rachia!“

Ea se scoboriá
Apa rece bea,
Ventulu reu suffá
Créng'a-o leganá,
In peru i-o 'ncalcá,
Pe-Anuti'a-o tienea
Si o innaltá, —
Tare o durea!
Ianosiu candu vedea,
Palosiulu scotea,
Cá se taie ramulu
Dar' 'i taie capulu,
Vai de-a sa mirésá,
De-a maicei craiesá!
„Anuti'a, Anuti'a!
Erundia de salcutia,
Ai fostu blastemata
Chiar de a ta maica,
Cá n' ai ascitatu
Pentru maritatu,
Dar' eu te-asi rogá
De m' ai sarutá
Pentru iertaciune,
Cá mi-amaraciune!“
Ianosiu cá graiá,
Apoi elu plecá
In tier'a romanésca,
Cá se povestésca,
Hor'a voinicésca!!

